

Annette Just (FP):

Ja, statsministeren behøvede såmænd slet ikke have ventet så længe.

Jeg vil gerne starte med at takke statsministeren for hans åbning af debatten for over fire timer siden. Det, statsministeren indledte med at sige, var, at nu skal vi lægge op til en fordomsfri, åben debat, for vi står over for en historisk mulighed, og det er jeg ærlig talt hundrede procent enig med statsministeren i.

Men så kan man se på, hvad det er for en forespørgsel vi har til debat: »Hvad kan statsministeren og udenrigsministeren oplyse om forhandlingerne på EU's regeringskonference?«

Vi ved alle sammen, at der har været 3-4 møder, og at der faktisk ikke er sket noget som helst andet, end at alle lande har sagt sådan cirka, hvad de havde skrevet op hjemmefra, og at forhandlingerne ikke er startet. Og det afspejlede sig også fint i de to taler, som der kom fra statsministeren og udenrigsministeren. Så langt, så godt!

Men vi kunne jo godt tage den engagerede debat om, hvad det egentlig er, regeringskonferencen skal handle om. Hvorfor har vi den regeringskonference? Det er, fordi vi lægger op til, at der skal kunne udvides med de øst- og centraleuropæiske lande og i særdeleshed også de baltiske lande. Det er vi alle sammen enige om, men vi har ikke turdet tage diskussionen: Hvordan gør vi det, hvordan forbereder vi EU på den udvidelse, der skal til?

Hvorfor er det så vigtigt, at vi laver den udvidelse så hurtigt – nogle ville sige over hals og hoved? Er det, fordi vi kigger lidt længere, at vi kigger helt til Rusland og ser på den politiske situation dér? Hvad sker der den 16. juni, når der er præsidentvalg – hvis der kommer et præsidentvalg? Vi ved vel alle sammen i dag, at Sjuganov står til at vinde et sådant valg, hvis det går lovligt til: og så ved vi også, hvad det er, der i hvert fald er trommet op til at der skal ske.

Jeg tror ikke, der er en eneste dansker, der følger nogenlunde med, der ikke er helt opmærksom på den fare, der er for de øst- og centraleuropæiske lande, og på, hvor vigtigt det er, at vi får lagt et sikkerhedsnet ud, som de kan gribe fat i, et sikkerhedsnet, der for EU's vedkommende er det økonomiske sikkerhedsnet, og med hensyn til NATO's udvidelse er det militære sikkerhedsnet.

Jeg kan selvfølgelig glæde mig over, at statsministeren i sin tale, hvor han fik sagt en frygtelig masse, bl.a. fik sagt om bekæmpelse af

arbejdsløshed, at det nok var det vigtigste og væsentligste våben for at få det indre marked til at fungere. Det var en glæde for mig at høre statsministeren stå her og tale om det, ihukommende at Socialdemokratiet rent faktisk var imod det indre marked i sin tid, og siden hen har været for en masse muligheder for at nedbryde det indre marked ved at putte en masse socialpolitiske aspekter ind i det, som i virkeligheden er med til at bekæmpe det.

Statsministeren talte – og det gjorde udenrigsministeren for den sags skyld også – meget om fleksibilitet og om, hvad det ikke måtte omhandle. Det måtte ikke omhandle det indre marked, det måtte ikke omhandle det ene og det andet. Men der var ingen af de to herrer, der kom ind på, hvad det egentlig måtte omhandle. Hvor har regeringen tænkt sig at lave den fleksibilitet, således at man bryder det europæiske fællesskab op i mange afdelinger?

Fremskridtspartiet er ikke indstillet på, at vi på den måde skal være med til at forhindre noget som helst, der kan ligne et frit marked i EU.

Fremskridtspartiet mener til gengæld, at der er andre steder, hvor vi skal være meget mere sikre, når vi skal forberede EU på en udvidelse. Det skal vi bl.a. ved at komme i gang med den landbrugsreform, som alle erkender er nødvendig, men som ingen gør noget ved. Jeg synes, det er skammeligt, at man ikke allerede nu har sat det på som punkt nummer ét under regeringskonferencen, og vil derfor selvfølgelig anbefale, at vor regering lægger ud med at sige: Vi er nødt til at se på det her.

Hvis ikke vi får en landbrugsreform igennem, inden vi skal til at udvide EU, ja, så ved vi alle sammen, at det ganske enkelt bryder sammen, for der er ikke råd til, at vi skal betale f.eks. de polske landmænd den samme form for støtte, som vi giver de danske landmænd i dag. Man har lavet et lille forberedende arbejde, idet man har sagt ja til WTO, men det er på høje tid, at man får gennemført en reel markedsøkonomi, således at det ikke skal være landbrugspolitikken, der forhindrer udvidelsen af EU.

Ligesådan står det til med strukturfondene. Jeg har ikke hørt én eneste tale om strukturfondene, skønt alle ved, at det er en meget stor byrde på det europæiske budget. Hvis vi bliver ved med at tro, at vi bare kan lave omfordelingspolitik over strukturfondene, så går det galt. Vi bør alle sammen vide det og erkende det og derved åbne mulighed for, at EU er parat til at tage de nye øst- og centraleuropæiske lande ind.